

Rådet for
Den Europæiske Union

Bruxelles, den 14. januar 2020
(OR. en)

5031/20

LIMITE

CFSP/PESC 4
COPS 2
CLIMA 2
DEVGEN 1
ENV 3
ONU 1
RELEX 2

NOTE

fra:	Den Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Komité
til:	De Faste Repræsentanters Komité
Vedr.:	Rådets konklusioner om klimadiplomati

Vedlagt følger til delegationerne et udkast til Rådets konklusioner om klimadiplomati.

Udkast til Rådets konklusioner om klimadiplomati

1. Klimaændringer er en eksistentiel trussel mod menneskeheden og biodiversiteten i alle lande og regioner og kræver en hurtig kollektiv reaktion. Den Europæiske Union udviser lederskab og påtager sig sit ansvar. Det Europæiske Råd godkendte i sine konklusioner af 12. december 2019 målet om at opnå et klimaneutralt EU senest i 2050 i overensstemmelse med målene i Parisaftalen. Europa-Kommissionen fremlagde, idet den bl.a. tog hensyn til IPCC's særrapport om global opvarmning på 1,5 °C, sin europæiske grønne pagt, der indeholder forslag til en omstilling for hele økonomien og en strategi for bæredygtig vækst, som skal være både retfærdig og inklusiv, og som sigter mod at bevare velstanden og samtidig beskytte vores planet. EU's lederskab med et godt eksempel er afgørende for at styrke det globale ambitionsniveau som helhed.
2. Den seneste videnskabelige dokumentation, herunder rapporterne fra Det Mellemstatslige Panel om Klimaændringer (IPCC), viser, at emissionerne på verdensplan fortsat stiger til trods for de globale bestræbelser. Konstateringen af, at opvarmningen af Arktis foregår mere end dobbelt så hurtigt som den gennemsnitlige globale opvarmning, vækker særlig bekymring og har alvorlige globale konsekvenser. Nylige rapporter om, at Middelhavsområdet er et brændpunkt for klimaændringernes virkninger med faldende nedbør og stigende temperaturer, er endnu en kilde til alvorlig bekymring ligesom opvarmningen af Østersøen, Sortehavet og Nordsøen i et tempo, der ligger over gennemsnittet. Kløften mellem det nuværende globale indsats- og ambitionsniveau og de aftalte mål i Parisaftalen vokser. Dette misforhold afspejles i en ungdomsledet bevægelse, der kræver handling i overensstemmelse med videnskaben. Rådet understreger, at 2020 bliver et afgørende år med hensyn til ambitioner. EU opfordrer alle parter til at ajourføre deres nationalt bestemte bidrag (NDC'er) i overensstemmelse med Parisaftalen og øge klarheden, gennemsigtigheden og forståelsen af deres NDC'er og oplyse om langsigtede udviklingsstrategier for lavemissionsudvikling i overensstemmelse med Parisaftalen og afspejle de højest mulige ambitioner som reaktion på det presserende behov for at tackle klimaændringer.

3. Det er derfor tvingende nødvendigt at styrke den globale reaktion på klimakrisen. Den Europæiske Union er fast besluttet på at bidrage til at hæve det globale ambitionsniveau og vil anvende alle de værktøjer, den har til rådighed til at tackle klimaudfordringen. Der er et presserende behov for at øge indsatsen uden for EU. Det Europæiske Råd i december opfordrede Kommissionen og den højtstående repræsentant til at lægge særlig vægt på klimadiplomati. Dette internationale engagement vil bygge på Den Europæiske Unions egen høje ambition i alle relevante sektorer og vil være en nøgleprioritet for det europæiske diplomati i 2020.
4. Et styrket og vedvarende internationalt engagement er af afgørende betydning for en vellykket håndtering af klimaændringerne. Parisaftalen er fortsat en uomgængelig multilateral ramme for klimaindsatsen. Resultaterne af 25. partskonference under FN's rammekonvention om klimaændringer (COP25) i Madrid understreger dog, at der er et presserende behov for, at stater, lokale og regionale myndigheder, civilsamfundet og den private sektor, herunder finansielle institutioner, gør en større indsats.
5. Den Europæiske Union er nødt til indtrængende at anmode tredjelande om at intensivere deres bestræbelser sideløbende med Den Europæiske Union. Den Europæiske Union vil øge sin støtte til de relevante parter i forbindelse med revision og gennemførelse af de nationalt bestemte bidrag, herunder gennem NDC-partnerskabet, og i forbindelse med udarbejdelse af ambitiøse langsigtede strategier, herunder forud for COP26 i Glasgow, med henblik på at opnå det størst mulige ambitionsniveau. Den Europæiske Union vil fortsat fungere som en konstruktiv, men også assertiv partner. Dette vil blive understøttet af alle vores udenrigspolitiske instrumenter, herunder bæredygtige finansielle instrumenter og handelspolitikken, for at fremme sikre og bæredygtige lave drivhusgasemissioner og en klimarobust udvikling. Rådet minder om, at det er nødvendigt at opnå klimaneutralitet på en sådan måde, at EU's konkurrenceevne bevares, herunder ved at udvikle effektive foranstaltninger til bekæmpelse af kulstoflækage på en WTO-forenelig måde, og noterer sig, at Kommissionen agter at foreslå en CO₂-grænsetilpasningsmekanisme vedrørende kulstofintensive sektorer. Rådet minder om, at EU's aftaler med tredjelande og regioner også giver mulighed for dialog og samarbejde med partnerlande vedrørende klima og miljø. Anlæg i tredjelande skal overholde de højeste internationale miljø- og sikkerhedsstandarder.

6. Rådet minder om EU's og dets medlemsstaters fortsatte tilsagn om at øge mobiliseringen af international klimafinansiering. Dette er et led i de udviklede landes kollektive mål om i fællesskab at mobilisere 100 mia. USD om året senest i 2020 og frem til 2025 til modvirkning og tilpasning i udviklingslande fra mange forskellige kilder, instrumenter og kanaler i forbindelse med betydningsfulde modvirkningstiltag og åbenhed omkring gennemførelsen og understreger behovet for deltagelse fra en bredere kreds af bidragydere. Rådet ser med tilfredshed på initiativer på nationalt og internationalt plan vedrørende bæredygtig finansiering og klimaneutralitet såsom den nyligt iværksatte finansministerkoalition med henblik på klimatiltag og den internationale platform for bæredygtig finansiering.
7. Sideløbende vil Kommissionen, den højtstående repræsentant og medlemsstaterne styrke det bilaterale engagement i klimaindsatsen med partnerlande og regionale organisationer. Vi vil prioritere samarbejdet med G20-økonomierne uden for EU, som tegner sig for tre fjerdedele af de globale drivhusgasemissioner, og med de mest sårbare lande, der er særligt berørt af klimaændringerne, herunder de mindst udviklede lande og de små udviklingsøstater, om at tilpasse sig den nye virkelighed med klimaændringer og øge modstandsdygtigheden over for de negative virkninger heraf samt fremme opfyldelsen af målene for bæredygtig udvikling. I den forbindelse vil EU fortsat værne om, fremme og beskytte menneskerettighederne samt ligestilling mellem kønnene og styrkelse af kvinders indflydelse og status.

8. Rådet understreger betydningen af at forfølge skræddersyede tilgange til samarbejde med tredjelande under hensyntagen til behovet for en retfærdig samt socialt afbalanceret omstilling som katalysator for klimaindsatsen. Det indebærer forslag om, at andre skal træffe specifikke foranstaltninger, på grundlag af en solid analyse af, hvor der kan opnås resultater, og ved at påvise miljømæssige og økonomiske fordele samt det globale gode mål om at standse temperaturstigningen. Tiltag, der skal fremskynde klimaindsatsen i partnerlande gennem både modvirknings- og tilpasningsforanstaltninger, vil omfatte alle sektorer af økonomien – samt i EU – og kræve en styrkelse af de eksisterende bilaterale dialoger og det tekniske samarbejde i nøglesektorer med forskellige dele af forvaltningen. Medlemsstater med eksisterende klima- og energiprogrammer med G20-lande uden for EU vil udveksle erfaringer om deres bilaterale engagement for at sikre et sammenhængende og effektivt EU-klimadiplomati, som også kan omfatte bestræbelser på at tackle skovrydning, fremme integreret forvaltning af vandressourcerne og bevare biodiversiteten. Mulighederne for en innovativ inddragelse af beslutningstagere, civilsamfundet og erhvervslivet bør også undersøges i tæt samarbejde med de eksisterende rammer.
9. Topmødet mellem EU og Kina i Beijing og stats- og regeringschefernes møde i Leipzig, topmødet mellem EU og Japan, topmødet mellem EU og Den Afrikanske Union og topmødet mellem EU og Indien samt andre større internationale arrangementer i 2020 såsom FN's havkonference i Lissabon og 15. partskonference under De Forenede Nationers konvention om den biologiske mangfoldighed i Kunming giver gode muligheder for at styrke alliancer og tiltag vedrørende klima og miljø i et kritisk år i de internationale drøftelser om klima, havene og biodiversitet. Kommissionen, den højtstående repræsentant og medlemsstaterne vil også lægge større vægt på at støtte indsatsen fra EU's nærmeste naboer – i de sydlige nabolande, landene i Det Østlige Partnerskab og det vestlige Balkan, især deres regioner og sektorer, der berøres mest af omstillingen.

10. Den Europæiske Union er yderst bevidst om, at klimaændringerne forstærker truslerne mod den internationale stabilitet og sikkerhed, navnlig for dem, der befinder sig i de mest skrøbelige og sårbare situationer, hvilket øger miljøbelastningerne og risikoen for katastrofer, medvirker til tab af subsistensgrundlag og tvinger mennesker ud i fordrivelse. Den højtstående repræsentant, Kommissionen og medlemsstaterne vil fortsat tage hensyn til klima- og miljøfaktorer og -risici, herunder i forbindelse med vand, i vores strategiske samarbejde med partnerlande og arbejde på forebyggende foranstaltninger som f.eks. hurtige varslingsystemer. Rådet tilskynder fortsat FN's Sikkerhedsråd og FN-systemet til at skabe et omfattende informationsgrundlag for FN's Sikkerhedsråd om klimarelaterede sikkerhedsrisici for fuldt ud at integrere kort- og langsigtede klima- og miljømæssige risikofaktorer i vurderingen og håndteringen af trusler mod fred og sikkerhed på nationalt, regionalt og internationalt plan og til at trække på hele FN-systemets ekspertise med henblik på at finde operationelle løsninger til imødegåelse af disse risici og styrke FN's missioner i felten.
11. Rådet minder om sine konklusioner af 17. juni 2019 om sikkerhed og forsvar, hvori det anerkender miljøspørgsmåls og klimaændringernes relevans for FSFP-missioner og -operationer, herunder deres indvirkning på militær kapacitetsplanlægning og -udvikling i forbindelse med sammenhængen mellem klima og sikkerhed. Rådet opfordrer til at fortsætte arbejdet og styrke samarbejdet mellem forskellige aktører, uden at dette berører EU's beslutningsautonomi.
12. For at følge op på Det Europæiske Råds konklusioner af 12. december 2019 opfordrer Rådet den højtstående repræsentant, Kommissionen og medlemsstaterne til i fællesskab og snarest muligt at arbejde hen imod en strategisk tilgang til klimadiplomati senest i juni 2020, der fastlægger konkrete, operationelle skridt til at nå de mål, der er fastsat i disse rådskonklusioner. Opgaven vil blive understøttet af EU's Netværk for Grønt Diplomati, der sikrer fuld synergi med EU's energidiplomati, og vil mobilisere de kombinerede ressourcer fra Den Europæiske Unions delegationer og medlemsstaternes ambassader i tredjelande. Rådet vil vende tilbage til spørgsmålet forud for COP26 i 2020 i Glasgow.